

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 93. ANUL XIX.

Sabiu, in 21 Novembre (3 Dec.) 1871.

Telegrafulu este de done ori pre septemana: Duminica si Joi. — Premuneriunea se face in Sabiu la expeditiua foiei pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intai a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a don a ore cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetitiu cu 3 1/2 cr. v. a.

Articuli anonimi.

III. Cei ce au fostu alergatu la Clusiu la dieta cu seriositatea barbatilor de statu au potutu avea, si eu ei natiunea romana din Transilvania, multamire mare, candu au aparatu proximulu actu imparatescu in urm'a dietei din Clusiu, rescriptulu, prin carele se admitu transilvanenii a lua parte la diet'a din Pest'a. — In rescriptu se vediu ca votulu separatu alu romniloru e amintitu anume. Ba ei se vede, totu din acelasi rescriptu, ca prin participare s'au f. cutu partasi la apărarea drepturilor din 1863/4. — „Aplacandu Noi, dice rescr., reprezentarea Transilvaniei la diet'a acest'a o facemu cu acea espresa declaratiune, ca prin acest'a sustarea in dreptu a legiloru emise pana acum nu se altereza nici decatu.“

Dara rescriptulu acest'a contine mai departe si convocarea Transilvaniei la diet'a din Pest'a. Intrebarea se pune din nou ca ce sa faca romanii acum?

Pre tempulu acest'a in lumea din afara nu petronsesse nimic'a despre cele ce aveau sa se intemple intre Austria si Prussia. Chiaru coventulu de tron, cu care a deschisu atunci Bismarck diet'a prussian. na dice, ca refrintiele cu poterile din afara suntu indelutitoare. Cestiunea Schleswig-Holsteiniana inse era atatu, de copta, incatu au inceputu a respandi, pentru nasurile cele fine, partumulu pravului de posica. Curtea si ministerulu din Vien'a a fostu si a trebuitu sa fia cea dintai, de siguru inse si acei ce stau in fruntea dietei ungarisci, cari sa miröse resbelulu si de aceea se si grabeau din poteru, unii cu concessiunile si altii cu loialitatea, pentru ca viforulu sa nu sosese si sa-i afle cu nimic'a in mana. Nimenea nu se astepta la catastrofa dela Königgrätz si asiä cogetulu celu principale alu magiariloru au potutu sa fia, sa se asigure inainte de victoria, pentru ca dupa acest'a cine scie cum aru fi sunatu notele, dupa cari aru fi trebuitu sa cante si ei. Era prin 10 Aprile, anulu 1866, candu desbaterea adresei se incheiase in casa deputatiloru si atunci numai se scriea din Pest'a ca cu catu se apropie resbelulu crescu si „sperantiele“ deputatiloru; pre la 21 Maiu ai aceluasi anu, candu nu mai era unu secretu resbelulu, se ciocnescu inca diurnalele din Pest'a cu cele din Vien'a asupra estenderei concessiuniloru ce se voru face Ungariei. Insusi Deak dice catre o deputatiune de alegatori ai sei, ca „viforiulu patriei nostre e in man'a lui Ddiu si se pare a nu atarna atai'a dela combinatiuni politice catu dela o norocosa intemplantare, totusi trebuie sa lucrämu cu perseverantia si diligintia pentru binele patriei nostre.“

Lupt'a cea energica a Ungariei, cautarea unui radimu moralu in Ungaria in decursulu resbelulu fitoriulu din partea coronei si in fine desolutiunea ce intrase dincotu de Lat'a in urm'a confusiunei constitutionale, erau atati factori cari a imbarbatatu pre magiari la ajungerea dorintieloru lor.

Intre impregiurari de aceste si mai vertosu, fiindu ca din partea Transilvaniei, afara de romani, nu protestä nimenia, se intiege de sine, ca nu se potea impedeä pastrea in actiunea constitutionale, la care se deschisesse drumulu dejä prin rescriptu.

Intrebarea cea mai de aproape asiä dara pentru noi a fostu, ca acum ce sa facemu. Amu scrisu si noi atunci mai multi articuli de intielesulu, ca intre impregiurari cum suntu ale nostre nu potemu face alta, decatu sa luämu parte activa la tote ocasiunile ce ni se vru dá, unde in sa sa lucrämu barbatesce pentru apärarea intereseloru nostre nationali.

Acestu tempu era tocm'a acel'a pre candu buhele de nopte si perduse glasulu si, punendu pre altii sa lupte pentru passivitate, siedeau in scorburi, cäci altfelu nu ne-amu poté esplicä aparitiunea unui articulu in cestiunea activitatii romaniloru si inca pentru dens'a, tocm'a pre tempulu acel'a in „Gaz. Trans.“ Noi vomu reproduce din trensulu partea cea mai mare cá documentu si argumentu alu lip-

sei de consecintia alu politiciloru fara de consecintia. Articulu este intitulatu :

„Motivete pentru activitate si in contra passivitatii.“

„Ne aflämu obligati in consciintia a mai impartasi on. publicu si moteve activitoru v. din sinulu natiunei nostre, pentru ca de tempuriu sa ne compenimu superioritatea opiniuniloru, candu vine vorb'a de a trece si Rubiconulu. — Ne aflämu in stare ale impartasi din pen'a cea mai competente in felulu seu si o facemu cu scopu de ale cunösce de tempuriu favorea solidaritatii la momentulu relup-teloru din respandiele facendeloru; ele se desfasiaura asiä :

„Pana acum s'au esprimitu diferite opinii in jurnalistic'a romana despre aceea, ca ore sa alege romanii ardeleni deputati pentru Pest'a si in casulu de alegere sa mörge deputatii alesei la Pest'a seu bä, desfasiaurädu deosebite motive pro si contra fiescare din punctulu seu de purcedere.

„Ce privesce la opiniunea mea eu sum si fatia cu stadiulu celu nou alu eveneminteloru politice totu pentru politic'a de activitate, voindu a me feri din tote poterile de a nu me convol eu insumi la aplicarea acelui proverbiiu de trista memoria de a tractä si decide altii „de nobis sine nobis, la care ne-aru duce negresitu o politica de negitiune, seu de passivitate.

„Este apröpe de mintea omului, ca rezultatulu pertractäriloru este obicinuitu mai favoritoriu pentru aceia, pre carii atinge, atunci candu suntu si ei multu putienu reprezentati in adunäriile, dietele, pertractätoare, de catu in casulu contrariu.

„Däca privimu la posetiunea nostra a romaniloru ardeleni in constelatiunea presinta a trebiloru politice, potemu fi convinsi, ca tote jurisdicitiunile tierei, inclusive si municipiele sasesci voru alege si tramite deputati la Pest'a; noi intru ast'a nu-i potemu impedeä, efeptuindu-se alegerele in sensulu legiloru dupa jurisdicitiuni seu municipie, iera nu dupa natiuni. Ständu lucrulu asiä, potemu scä a priori, ca rezultatulu negatiunei nu va fi altulu din punctu de vedere alu dreptului publicu, de catu cá 5 deputati romani lipsescu seu cu alte cuvinte 3 municipie ardelenie (Fagarasiului, Nasendului si orasiulu Hatiegu, cäci numai in aceste se poté aplicä politic'a de negatiune) nu suntu reprezentate in Pest'a. Ore poté vomu noi pre temeulu unui astufeliu de rezultatu fara insemnatate afirmä cu efeptu, ca Transilvania nu a tramisu deputati la diet'a din Pest'a? — Nu, prin urmare ce amu produsu noi prin negitiune? — Amu produsu dloru aplicarea maximei in contra-ne de a se tractä de nobis sine nobis. Sa nu uitämu, ca in diet'a din Sabiu au lipsitu deputatii 2-oru natiuni cu regalistii loru impreuna, respective a 15 municipie si legile aduse de ea totu-si s'au sanctionatu. Esempla docent.

„Apoi privindu lucrulu dintr'unu punctu de vedere putintelu mai inaltu sa ne punemu intrebarea, ore intieptu este, cá noi sa remanemu singuri isolati, pre terenulu negatiunei seu passivitatii — nici macaru sasiu cu noi, — intr'unu tempu de o aera noua politic'a, de o intocmire generala a monarchiei, candu Domnitorulu in Insa-si Pré inalt'a sea persöna a luatü initiativ'a reorganisärei interne a monarchiei, fatia cu care noi suntemu numai o particula.

„Noi romanii pre regatulu trionitu (Crosia) in politic'a lui privitore la modus procedendi nu-lu potemu imitä, elu este unu statu nationalu slavu, municipiele si reprezentanti'a regatulu se aflä in manile si dispositiunea natiunei slave, pre candu Ardelenulu sta din 4 natiuni, intre carii natiunea romana in diet'a patriei, fia aceea ori cum compusa, nu poté ave nici cum majoritate absoluta de reprezentanti nationali, iera in tiära in josu numai cele 3 muni-

cipie suntu acelea, unde romanii au majoritatea membriloru comitetulu centrale pre langa sine.

„Va sa dica, politic'a negatiunei absolute pentru romani este nepractica, este imposibila, nu are insemnatate in viet'a de statu intr'o mesura cá aceea, care se promita efeptulu de a nu se poté esecutä reform'a cutare seu cutare, fara ei, cá-ce est'a si nu altulu obicinuesce a fi scopulu politiciei de negatiune, de passivitate.

„Eu sum convinse, si esperintia ne arata, ca romanii pre terenulu politiciei de activitate, — conditio sine qua non — solidari, mai mare trecere, vedä si onöre voru asigurä natiuniloru la popörele conlocuitoru, decatu cu politic'a negatiunei, care cum disci, fara de aceea pentru ei este nepracticavera.

„Din totalitatea giuristäriloru trebuie sa judecämu, cum aru fi ore mai folositoriu pentru noi, a inträ in actiune impreuna cu celelalte 3 natiuni, cari se ducu, seu isolati de ele a ne aruncä pre terenulu negatiunei? De aici parcediendu, amu venitü la convingere, ca noi politic'a de activitate nici fatia cu diet'a de in corouar'e din Pest'a sa nu o parasimu, si acest'a cu atäta mai patienü, cu catu, ca präinaltulu rescriptu din 25 Dec. insusi asigurä autonomi'a Transilvaniei, recunoscändu espresu validitatea legiloru armate pana aiei pentru ea, prin urmare si acelorü din 1863/4.

La pamfletulu „Federatiunei.“

Unu pamfletistu de professiune, de altmintro fidelu capäu alu slogiloru in soldulu feudalismulu si ultramontanismulu, publicatu in nr. 114 alu „Federatiunei“ povestese in unu pamfletu alu seu, datatu din Clusiu, despre radicareä unei sumulitii de 12,000 fl., in an. 1865, in Clusiu, Magyar utza, in casa lui M... si intreba ca ore confusinneä politica dintre noi nu dateza dela tempulu radicarei acelei sume?

Da si intrebarea acest'a nu suna la adresa nostra, pentru ca noi nu scimu sa existe aici nici o „clieca präecurernica“, cum dice pamfletulu, ci numai un'a präecurernica (cum cum suntu elicele in genere), carea nu are in sa de a face nimic'a cu „Telegrafulu Romanu“, totusi fiindu ca voru fi ömeni cari inca nu sciu distinge, ne demitemu la reflexiunea :

ca noi cei dela „Telegrafulu Romanu“ nu scimu nimic'a despre lucrulu amintitu; cei ce inse, ut figura docet, sciu tote tanele, sa ne spuna si none si publiculoi, däca s'au radicaü vre-o suma si cine o a radicaü; ha provocämu pre slogle fidele tuturorü inimiciloru natiunei romäne, sa ne deslusiäscä si despre cele 40,000 fl. din 1863/4 cari au venitü pre adresa unei escelelentie, noua pre tempulu acel'a, si poté si de alte 10,000 fl. despre care se vorbea ca se invertira in Mercurea in dtu'a memorabilei conferintie. — Incätu pentru politica, nu stämu cu astfelu de nechiamati de vorba.

Sabiu, 4 Novembre st. v. 1871

(Urmare si fine din nr. 90.)

Intr'unu tonu pateticu continua dlu E. M.: „candü e vorb'a de alegerea protopopulu eu pre esamenulu de maturitate si m plü fatia cu meritele castigat'e etc. — nu dau nimic'a.“

Mai inainte de tote amu a spune aici ca unu esamenu de maturitate simplü — asiä dupa cum se pare ca-lu intiege dlu M — nu exista seu si däca exista — numai ca exceptiune; intre o sutä maturisanti poté ca se va afla unulu dupa cum si l'a inchipitu fantasia cea aprinsa de mania a dnei sele. — Gimnasiulu este unu institutu unde se propunu si castiga sciintio universale si cultura generale. Promovarea dintr'o clasa inferiöra intr'alt'a superiöra este doväd'a (sa fia bine intielesu:

nu vorbesc de excepțiuni) ca ore cine a progresata în științele sau cultură prescrisă în clasa respectivă. Celă ce fu promovată până într'ă o altă clasă, aceluia a progresat cel mai puțin suficient în toate științele respective cultură generală; esamenul său testimoniu de maturitate este întârzierea prin statul ca ore cine a coversit științele generale și îndreptarea de a cerceta vre-o facultate. Va să dica testinioniu de maturitate este o recunoștere indirectă și încă din partea statului ca ore cine este omu cultu. Eu, și credu totu omeni cu judecata nepreocupată, nu cunosc deci „esamenu de maturitate simplu“ va să dica unu individ cu esamenul de maturitate, despre care poto cine va fi în îndoiela ca are seu n'are științele recerute dela unu omu cultu, ci afirmu categorice ca le p o s e d e , și ca va fi totu deun'ă în stare a se si presentă în fapta că atare în ori-ce felu de impregiurări, între individi de ori-ce clasă, va fi în stare a peștră cuviința unui individ recunoscutu de cultu, și va să a-si alege remediile pentru de a-si implini chiamarea cu rezultatu și demnitate, impinsu fiindu spre aceluia chiaru și de ambitiu laudaveru ce ore-care omu cultu simte și care consta în a dovedi lumei ca elu în fapta e ceea ce alții 'lu tienu. O repetu: eu nu cunosc unu omu cu maturitatea care aru fi dupa dis'a cunoscutu, unu „Ghitu din Blasiu“, ei știu ca unu atare este unu omu indiestratu cu științe și ca că unu atare i este planatu eo ipso drumulu spre o cariera mai înaltă. Pote-se dice aceluia despre unu cu 4 seu 5 clase gimnastiale? (sa nu mai amintescu aci ca trecerea și prin aceste clase au fostu Ddieu scie cum), ba nu! cu atât mai puțin nu, cu câtu ore-cine n'a datu dovedi ca elu si-a completatu cultură și cu atât mai puțin nu, cu câtu elu în decursu de 15—20 ani de serviciu n'a fostu în stare a-si duce prin fapte pricipale numele și renumele preste otarulu loculu lui de funcțiune. — Dlu E. M. crede că deca unu invetiatoriu și face datori'a sea în școlă și si implinesce chiamarea de invetiatoriu seu deca unu preotu în parochi'a sea cea preotișca, apoi aceluia e meritatu pre terenulu școlariu și bisericescu și totu odata și aptu pentru unu postu de protopresbiteru; meritulu, în inticlesu foarte largu, lu cedu, însa aptitudinea pentru postulu de protopresbiteru nu i se poto: căci i lipsescu prea multe, i lipsescu „dreptățile“ la mână și prin urmare recunoșterea și apoi aptitudinea — se poto dovedi numai în sfer'a de protopresbiteru. Nu e deci mai consultu a se preferi celu cu formalitățile recerute unu'a fără aceste, de ore-ce aptitudinea ambiloru trebuie sa se probeșie?

Dara sa privim lucrulu din altu punctu de vedere și adeca: Ce voru dice strainii, precum sasii și nemții, cându la ei unu individ fără maturitate și facultate nici tagm'a preotișca nu o poto primi, pre cându la noi românii, acum cându avem individi cualificati, pre acesti'a i postpunemu și la indemnulu unei Ilustrități — române — înaintăm la postu de protopresbiteru asiă numiti semi-docti; cum voru stă acesti'a fatia cu omeni eruditi în științe la sinode, congrese, poto chiaru și în diet'a țierei; ce respectu va avea invetiatorimea și preotimea tractuale de elu cându ei cu totii știu ca protopresbiterulu n'are pregătire mai mare decâtu ei etc. seu și alta versiune, șiedint'au la mēs'a guverniale cu dtu M. și alti consiliari dimpreuna persōne fără gimnasia și facultate? apoi ce crede dnu'a sea? ore n'a venitulu tempulu că și biseric'a celu puțin în posturile mai înalte sa fia reprezentata prin organe deplinu cualificate? Însa sa nu mai vorbescu lucruri constatate, despre a căroru adeveru de securu și dlu E. M. e convinsu; ci sa spunu dnuiei sele, ceea ce totu lumea și șioptesce și adeca ca dnu'a sea se pare ca n'a purcesu sinceru, după convingere, n'a armaritu interesulu tractulu ei alu seu propriu, a venatu foloșe unilaterali, egoistice și prin urmare marsiave și ca prin aceea si-a intinatu numele și rangulu, care până de une-dile eră avantgard'a credincioșă la toate întreprinderile de felulu cestei din cestiune; și spunu mai departe ca nu candidatii „cu teoriu“, cari nu i s'au caciulitu, după cum densulu poto a asteptatu, au insultatu tractulu prin aspiratiunea loru ei dnu'a sea insusi; densulu a batjocorit biseric'a în generalu și tractulu în specialu prin portarea, în care ni s'a infatisiatu că barbatu de incredere (deputatu), prin presupunerea ca tractulu nu i va observă intențiunile rele, prin care voia a-lu arvuni poto pre o jumetate de secolu; densulu a insultat

tratu tractulu prin inflatiunea pecatoșă asupra si nodului, că sa nu se alēga unu omu recunoscutu de cualificatu și demnu, ci s'a sirguitu a-si alege șiesi protopopu respective unelța, care — nu se înaintedie și scōta poporulu din întunerecu — ci sa stea la dispozițiunea dnuiei sele, pentru de a-i eșcută ordinea. —

De totu n a i v a și a b s u r d a este afirmarea dlu E. M. ca unulu dintre candidatii, cari nu convinu dnuiei sele „nu si-a deschisu gur'a în biserică, ca n'are cunoscintia nici despre cele mai elementari afaceri ale unui cetetiu etc.“ Atât'a de naiva și absurda că cea a unei babe vecine din comun'a nascerei mele, care baba n'are idea despre școlă, invetiatura etc. și care, voindu a-mi face asiă dicendu unu complimentu mi dicea: vecine! d-ta fiindu acum de atâti'a ani în Sabiu la școlă de buna sēma vei șci celi și în psaltire! — Sa judece publiculu deci care dintre aceste două diceri, cea a unui consiliariu, seu cea a unei babe, este mai desvōlta. Nu me minunediu ca dlu E. M. si-a datu parerea despre pricipalele mele în cunoscintie bisericesci, unde n'are c o m p e t i n t i ' a de a judecă și unde i-asiu potea strigă „Schuster bleib bei deinem Leisten“, căci densulu e obișnuitu a se amestecă unde nu-i ferbe ol'a

Sa venim la armele cele mai ridicoloșe, de care s'a folositu dlu E. M. pentru de a me aruncă cu t o t u l u la pamentu: „este meritatu pre trotoariulu și prin cafenelele Sabiului.“ Aducendu-i la aceste mai întâiu aminte cuvintele proverbiale la români din cērt'a „gusiatelor“ — i reflectediu ca: seu densulu nu mai are locu, de invinovatitulu, pre trotoariu și prin cafenele seu apoi și t r a m i t e dorobanti anume insarcinati cu aflarea: pre unde amblă alții, cum și petrecu, ce mananca etc?. Altcom sa șcie dnu'a sea ca și de ici încolo invinovatitulu și va continuă preumblările, însa din aceea cauza n'are nimenea de a - s i m a r g i n i preumblările căci meritatu se va silu a face locu fia-cărui — până la publicarea articolulu dnuiei se e asemenea lui meritatu pre trotoariu. Subsemnatulu se simte fericitu ca nu i se poto impută ca aru cercetă localități profanate, budici; precum faceau unii pre tempulu loru. În scriptura se dice: „nimenea nu e fără de greșiela, fără numai tu Dōmne“ prin urmare dlu E. M. înca o fi gresitulu, va fi comisu câte „un'a buna.“ Convinsi fiindu deci despre falibilitatea tuturor omeniloru nu ne-amu simțitu nici câtu e mai puțin valemati cându amu cetitu acele invinuiți copilariesci; ceea ce ne-a mahnitu până în adēculu animei e: impregiurarea ca ele viu dela o „Ilustritate“ româna care vrea sa trēca de intielēpta. E știutu ca nu e lucru mai uritu decâtu personalitățile; și o Ilustritate a noastră s'a deșositu la folosirea loru contr'a unu tineru care țiene sub demnitatea sea de a-i sparge ochelarii prin atari improscaturi rustice. —

Cu privire la pracsă — care ni o disputa dlu E. M., neptendu-me din ore-care considerante pronunță fără reserva — dechiaru ca se face prea mare abusu. Pracs'a, asiă după cum o practișeză și prin urmare se pare ca o intielegu, tocmai acei'a cari mai multu o pōta în gura, se poto foarte bine caracterisă prin: Parturiant montes — nascitur ridiculus mus — Mai combate dlu E. M. și une altele din „de sub v. lui P.“, la care țienu de prisosu a reflectă ce va de ore-ce și dnu'a sea le cede; însa totu cu leu'a spre danga.

Me simtu apesatu de o profunda parere de rau și durere, vedindu ca barbati, cari aru trebuș sa nu-si pēda în ori-ce impregiurări ecilibriulu, sa nu trēca mesur'a cea drēpta, se seuita cu totulu, ca cu o usiurintia neșpicabile trecu preste cause momentōșe și ca apoi cu o frivolitate uricioșă tindu publiculu mēsă, pentru de a-i scōte ochi prin nisce esageratiuni — cari pre omeni de bun'a cuviinția i pateza. — Cu ce, credindu o fi chiarificatu starea lucrulu pre deplinu din parte-mi curmu disput'a cu dlu E. M.

În fine dorescu că spiritulu sântu sa se pogōre preste sinodulu Mercurēnu că acest'a sa-si pōta află barbatulu celu mai aptu — a cărui devisă sa fia: „lumina în întunereculu tractulu Mercurei!“

G. T o m ' a .

Legea comunale.

(Articlu de lege XVIII din anul 1871, despre regularea comunelor, sanctionatu în 7 Iuliu 1871, promulgatu în amendōue camerele Ungariei în 10 Iuliu 1871.)

(Urmare și capetu.)

§ 121. În cetati cu magistratu regulatu da-

rea comunale se repartiescu (arunca) în procentu după darea directă (de pamentu, casa, venitu, castigu personale) de statul a locuitorilor și posesoriloru din cetate, conformu pracsii de până acum'ă. În cātu se poto midiloci fără scurtarea venituriloru statulu și fără perichitarea intereseloru industriali și comerciali, în urm'a ascernerii motivate guvernulu va poto permite, că cetatile singuratiche sa arunce și după darile indirecte (accise) de statul dare supplementaria, și pentru sporirea venituriloru lor sa colēga în cetate și teritoriulu ei competintie, bani de statul (în piatia cu siatr'a), vami, ma sa introduca și specie nōue de dare neintrebuintiate din partea statulu.

§ 122. Locuitorii comunali se poto [astringe] la lucru cu palm'a și carulu.

Aceste prestațiuni se repartiescu (arunca) după principiile legei despre regularea lucrurilor publice, și se implinescu seu în naturale, seu se rescumpera în bani, și se poto intrebuintia numai la conservarea stratoru, eazuriloru, ce scutescu comun'a, a linielor și midilocelor de comunicatiune.

În casuri de periclu comunu, adeca; viscolu (ometu), esundare de apă, focu, etc. primari'a poto se intrebuinteze spre delaturarea periclulu tota pōterea pedestra și de caru ce i sta la dispozițiune fără a se compută.

§ 123. Jurisdictionile poto impreună comunele conformu interesarii lor în grupe destinse cu scopu de a face și țienē în stare buna drumurile și podurile vincinali dintre comunele singuratiche.

Proportiunea, după care suntu detōrie comunele singuratiche a participă la facerea și conservarea ataroru drumuri și poduri, o statoresce jurisdictionea respectiva pre lānga ascultarea respectivelor comune, încātu acele nu s'aru poto involtre sine.

§ 124. Amploiatii statulu, oficerii dela armata și dela milițiile patriei (honvédtisztek) functionarii municipali și invetiatorii populari nu platescu dare comunale, dela platile ce lo au după oficiulu lor, respective dela pensiunile lor.

Asemnea nu platescu nici preotii dela beneficiile, cari le tragu eschisivu după oficiulu portatu în comun'a bisericēșca respectiva.

§ 125. La scōterea darei comunale servescu de cinosura ordinațiunile articulu de lege XXI, 1868 și LV 1870.

§ 126. Modulu manipulațiunei de cassa și alu țienerei de computuri se statoresce prin statulu comunalu.

Acestu statulu se ascerne jurisdictionei spre aprobare.

§ 127. Socōtele comunale trebuie sa se pregătēșca în modu corespunditoriu rubriceloru bugetulu.

§ 128. Socōtele comunale în comune mici și mari le revidēza corporationea reprezentativu în adunarea generala de tōm'n'a.

În cetati cu consiliu regulatu, înainte de a se usterne adunării generale, le revidēza esactoratulul, respective despartiamentulu finantariu, și deca nu esista atari, o delegatiune.

Socotelile, casualmente raportulu motivatu alu esactoratululu, despartiamentulu finantariu seu alu delegatiunei, se espunu la cassa comunale spre vedere publica cu 15 zile înainte de adunarea generala.

Adunarea generala este obligata a celi și pertractă observatiunile ce poto le aru face contribuitorii comunali.

§ 129. Ratiociniulu revidiatu de adunarea generala, face-se excepțiune în contr'a aceluia seu nu, la tota intemplanța trebuie sa se astērna jurisdictionei spre suprarevisiune.

La ratiociniulu asternutu jurisdictionei și revidiandu de aceluia celu mai târziu sub decursulu unui anu suntu de a se alatora observatiunile poto date prin contribuitorii singuratici și opiniunea separata a minorității; și în acestu casu absolutoriulu numai după aprobarea jurisdictionei se poto dá.

§ 130. Comun'a seu celu ce este detōriu cu dare de ratiociniu poto apelă decisiunea jurisdictionei la ministrulu de interne. Deca comun'a seu rationariulu nu se indestulescu cu rezultatu suprarevisiunei, ministrulu de interne poto se cēra înainte judecatoriei competente pentru comuna revisiunea judecatorēșca a aceloru pozițiuni din ratiociniu, contr'a căror'a s'a facutu excepțiune, în terminu de trei luni computandu dela adunarea

deciziunii ministrului de interne. Pretensiunile comune înse în contr'a rationariului se potu asecură în sensulu legii în tôte gradurile pertractărei revisionali.

§ 131. Incătu ajutoriulu instituteloru binefacătoare și elemosin'a singurateciloru nu aru fi destula spre provederea seraciloru comunei, comun'a conformu relationiloru locali este detoria a se ingrigi despre provederea tuturor seraciloru competentu în comuna, cari preste totu nu suntu în stare a se sustiené fâra ajutoriu comunu.

Déca acésta provedere nu s'aru poté midiuloci fâra a nu ingreună preste mesura pre locuitorii comunali: comun'a exceptionalmente póte cere ajutoriulu jurisdicțiunii, și déca nici acésta nu aru poté, alu statului.

Tóta comun'a la finea fia-cârui'a anu face relatione detaiata jurisdicțiunii respective despre numerulu seraciloru și despre dispusetiunile sele relative la afacerea seraciloru.

§ 132. Fia-care comuna este obligata a su-praveghia directiunea instituteloru de binefacere și de cultura generala sustienute prin ea și a revidia cu punctualitate socotelele acelor'a în totu anulu în adunarea generale de primavéra.

§ 133. Comunele suntu obligate a manipula și fundatiunile ce stau sub administratiunea loru conformu destinațiunii acelor'a cá si o avere a loru propria.

Despre aceste trebuie sa se astérna inaintea adunării generale în totu anulu aratare și ratiociniu regulariu.

CAPU IX. Dispusetiuni diverse și transitorie.

§ 134. Despre aceea ca pust'a sa se striformeze în comuna, comun'a mica în comuna de sine statatoria, comun'a mare în cetate cu magistratu regulatu, cetatea cu magistratu regulatu în comuna mare: decide ministrulu de interne între mariginile §§-loru 136 și 137 pre lînga ascultarea opiniunii municipiulu.

Iér' aceea, ca cetatea cu magistratu regulatu sa se striformeze în jurisdicțiune (municipiu) separata o concede legislatiunea prin o lege speciale.

§ 135. Déca posesorii unui teritoriu de pusta aru voi a se striforma în comuna separata, séu vre-o comuna mica în comuna de sine statatoria, séu în fine o comuna mare în cetate cu magistratu regulatu, recurrentii pentru striformare și predau rogarea la jurisdicțiunea respectiva, și se indetorescu a documenta:

a) cumca acésta striformare o dorește aceea parte a posesoriloru puste, respective a locuitorilor comunali, cari la olalta plateste mai multu de diumetate din intréga darea directa de statu a puste séu a comunei, și

b) ca dispune de putere spirituale și materiale destulitoria spre implinirea punctuala a detorintieloru ce li se impunu în urm'a acestei striformari.

Jurisdicțiunea, cercetându documentele recurrentiloru, acele insocite de opiniune propria le tramite ministrulu de interne, care decide cu valóre definitiva.

Déca s'a documentatu totu ce e de a se documenta dupa cele de susu: striformarea nu se poté denegá.

§ 136. Déca o cetate cu magistratu regulatu vré sa abdica de acésta stare, și dorește a intrá în sîcîlu comuneloru mari séu o comuna mare, parasindu-si starea de sine, vré sa se alieze cá comuna mica cu alte comune mici: recurrentii pentru acésta striformare suntu detori a-si dá rogarea dupa modalitatea cercuscrisa la §-lu 135.

Suntu detori a documenta:

ca acésta striformare o dorește aceea parte a locuitorilor comunei, care plateste mai multu de diumetate din intréga darea directa de statu a comunei, și ca din defectulu puterii spirituale și materiale destulitorie nu suntu în stare a impleni detorintiele, ce li s'au impusu cá cetate cu magistratu regulatu și respective cá comuna mare.

În atari casuri se va observá totu aceea-si procedura, care s'a disu la §-lu 135.

§ 137. Cându se alatura cu privire la administratiunea publica teritoriulu unei puste la teritoriulu unei comune vecine, déca aceea comuna inca atuncia posedé avere, séu are detorie, și vine întrebarea despre aceea: participá-va și încátu la venítulu averei, séu óre obligata e a concurge la detoria de pâna acum și în cáta? mai întâiu se va

incercá impacatiune amicabile cu întrevenirea jurisdicțiunii, și déca acésta remâne fâra efectu, întrebarea se va decide în calea procesulu ce se va incepe inaintea judecatoriei competente pentru comuna.

§ 138. Unirea comuneloru construite la olalta se decide prin ministrulu de interne la rogarea motivata și spriginita de jurisdicțiune a reprezentantiei unei'a séu altei comune, pre lînga ascultarea comunei respective și stabilirea conditioniloru unirei.

Unirea numai în acelu casu se ordina, déca o dorește separatu aceea parte a locuitorime ambeloru comune, care plateste mai multu de cátu diumetate din intréga darea directa de statu a comunei.

În acestu casu nu se poté denegá.

§ 139. Unirea comuneloru construite la olalta, cari diacu în teritoriulu duoru jurisdicțiuni separate, se poté intempla numai dupa ce s'a midiulocitu în cale legislativa ingremierea unei'a dintre comune în teritoriulu jurisdicțiionale respectivu.

Unirile facute în anulu 1848 și de atuncia în cóce lasându-se neatînse; — suntu de a se reportá prin ministrulu de interne legislatiunii pentru legalizarea ingremierii.

§ 140. Pâna atuncia, pâna cându comunele se voru constitui în întielesulu legii presente, opidele (mezvárosok), cari în presente suntu investite cu autoritate judecatorésea de prim'a instantia se considera de cetati cu magistratu regulatu;

opidele și satele, cari tienu notariu comunalu separatu, inse n'au magistratu separatu; de comune mari,

ier' satele, cari tienu notarie comunale comunu, de comune mici, și în acésta calitate eserceza drepturile asecurate prin lege și indeplinescu detorintiele prescrise prin lege.

§ 141. Acolo, unde în prezentu nu suntu corporatiuni reprezentative, drepturile și detorintiele, carii prin §§-ii 37, 41, 51 și 53 ai legii presente se concedu corporatiunii reprezentative, la inactivarea legii în loculu corporatiunii reprezentative exceptionalmente le va eserce și implini primaria (antisti'a comunala) sub conducerea suprefectulu.

Membrii comitetulu verificatoriu (§ 53) în acestu unulu casu se potu alege și desemná dintre locuitorii cu dreptu de alegere ai comunei.

§ 142. Notarii, cari se afla în aplicare la promulgarea legii presente, și tienu oficiulu, numai și numai în întielesulu contractulu încheiatu cu ei, séu se potu destitui în întielesulu §-lui 70.

Inse în acele comune, cari se intrunescu pentru constituirea notariatulu cercuale nou, la lóta intemplarea se va face alegere.

Medicii și inginerii comunali, cari suntu în aplicare la promulgarea legii presente, de și nu posedu calificatiunea prescrisa la §-lu 74, se potu realege.

§ 143. Ministru de intere este insarcinatu a duce la indeplinire legea presenta. —

Proiectulu minoritatiei presei române.

Art. I. „Nationalitatea mai pre susu de tóte.

„Desvoltarea nationale prin democratia.

„Nationalitatea și democratia nu admitu oportunitate.“

Art. II. Pres'a româna va combate cu taria ori-ce încercare, directa séu indirecta, de a colonisá Romani'a cu elemente straine.

Art. III. „Pres'a româna nu va încetá de a cere dela poterile statulu luarea urmatóreloru mesuri contr'a invasiunii economico-politice a evreiloru cari între cele-lalte, forméza în Romani'a avant-gard'a germanismulu.

a) Poprirea de a locui, sub ori-ce pretestu, în comune rurale;

b) interdictiunea în comune urbane;

1. de a colportá;

2. de a tienea taverne și a negociá cu obiecte de consumatiune;

c) oprirea de a esercitá profesiunea de medici și de farmacisti;

d) inlaturarea dela ori-ce întreprindere publica;

e) denunciarea și desfintiarea tuturor conventiuniloru, în puterea caror'a, prin fraudá și sub alte numiri, evreii stapanescu în Romani'a, contr'a legii, proprietáti teritoriale;

f) respingerea pre viitoriu dela fruntari'a româna a nóveloru cárduri de evreime.

Art. IV. „Pres'a româna va lóvi în tóte modurile acea propaganda francemasonica, prin care în forma nationalismulu se néga și se sacrifica în favórea unui utopicu umanitarismu, iéra în fondu întreg'a doctrina se reduce la fonest'a massima: „fa-te ca iubesci tóta lumea pentru a avea dreptulu a nu iubi nimic'a.“

Art. V. „Pres'a româna va combate cu vigóre și radicalmente darea din partea statulu a concessiuniloru și întreprinderiloru la straini.

„Acésta inse nu esclude dreptulu și chiaru datori'a statulu de a atrage în tiera fabricanti din strainatate pentru acele ramuri de manufacturá, cari nu se potu desvoltá prin sine-si fiindu pre airea rezultatulu multoru pipairi și alu unui progresu seculariu; dara fabricantulu strainu, astfelu încuragiatu, va primí asupra-si imperios'a obligatiune de a se servi în stabilimentulu séu, în cea mai mare parte, de lucratori români.

Art. VI. „Pres'a româna va cere necontenitu dela poterile statulu, de a protege cu eficacitate ori-ce industria nationale séu impamentenita, nascenda séu pre cale de a se consolida, prin urmatórele medilóce:

a) Inlaturarea vamale mai multu séu ma putienu pronunziata a fabricateloru straine de aceeași natura;

b) sentirea séu reducerea de imposité, acordata fabricateloru omogene locali și prin care li se inlesnescu circulatiunea;

c) în casuri importanti, statulu va fi consiliatu chiaru de a dá prime ad-hoc.

Art. VII. „În privinți'a ogneloru, cestiunii cáiloru ferate, vániloru și monopolulu tutunulu, fia-care organu de publicitate are depina latitudine de a desvoltá propriile sele vederi, remanendu inse comuna pentru tóte datori'a de a combate ori-ce tentetiva de a dá aceste resurse pre mân'a strainiloru.

Art. VIII. „Pres'a româna considera instructiunea publica mai pre susu de tóte ramurile de administratiune.

„Prin consecinti'a, ea va cere cu o neadormita starinti'a:

a) bugetulu ministeriulu respectivu sa fia votatu totu déun'a celu dintâiu;

b) invetiatorii de tóte gradele se fia inamovibili, scapandu prin acésta de fluctuatiunile politice militante.

c) obligativitatea invetiamentulu pentru români sa se aplice cu tóta rigórea;

d) program'a scóteloru rurale sa se simplifice astfelu, cá sa se póta gasi destui invetiatori competentu pentru tóte comunele, și anume sa se reduca la urmatórele obiecte: cetire și scriere, elemente de aritmetica, istori'a și geografi'a româniloru, cetechismu;

e) în tóte scótele, fia de ori-ce trépta, sa se introduca într'unu modu obligatoriu notiunile de servitiu militariu, din ce în ce mai desvoltate în proportiunea cu gradulu institutulu, astfelu cá fia-care românu sa ajunga cu tempulu a-si potea apérá nationalitatea cu cartea și cu arm'a totu-deodata;

f) sa se inchida și sa nu se mai ingadue diferitele casse de educatiune de ambele secse sub directiunea iesuitoru, și în genere a calogeriloru și calogeritieloru catolice de ori-ce nationalitate;

g) în tóte pensionatele și scótele private, române séu neromâne, sa fia obligatorie limb'a româna și istori'a cu geografi'a româniloru, profesorii pentru aceste dóne catedre numindu-se de-a dreptulu de cátra ministrulu instructiunii publice dupa recomandatiunea consiliulu superioru, de-si ei voru fi retribuiti, dupa o norma odata admisa, de cátra directorii séu directricele aceloru institute, cari numai astfelu se potu împedecá de a ingogia personalulu profesoralu celu mai reu, anume pentru obiectele de interesu nationale în Romani'a.

h) Invetiamentulu bisericescu românu, departe de a fi ciuntitu séu redusu, sa iea cea mai intin-sa desvoltare; dara dându-se unu puternicu impulsu clerulu nationalu de miru, sa se stérge totu-deodata cu incetulu, fâra a se abate dela canóde, ori-ce urma de calogariismu;

i) scótele profesionali nu numai sa se înfiintie cátu mai multe, dara inca sa se încuragiedie prin stabilirea pre viitoriu a unui sistemu de admissibilitate în diverse corporatiuni, cáci astfelu în zadaru va invetiá cine-va o meseria, déca a dóua di se va vedea silitu a muri de fómé.

Pres'a româna va denuncia și va combate din resputeri propaganda cosmopolita în scóte, cerendu

necontenitu, că invetiamentului politicien și privatu in Romani'a sa i se dea o directiune eminento nationalista." (Va urmă.)

Romania.

Responsul senatului la mesagiul Domnescu.

Prea înaltate Dómne,
Senatul, petrunsu de detoriele sele cătra tiéra, s'a grabitu a respunde la apelulu alesului natiunei, spre a se ocupá de lucrările urgente pentru cari s'a convocatu in sesiune estraordinara.

Senatul insuflatu de simtiemintele sele de ordine și stabilitate tienendu séma de grelele impregiurări in cari guvernulu Mariei Tele a fostu chiamatu la potere, și nu mai pucinu de dificultățile ce a avutu sa strabata, i va dá totu concursulu seu patrioticu și se va grabi a dá solutiunea cea mai nemerita lucrărilor ce i se voru presentá, uniunea și bun'a intiel-gere între corpurile statului fiindu singura in stare a consolidá bazele junelui nostru edificiu politicu și sociale.

Senatul a fostu fericitu sa vada ca imprumutulu de 78 milioane, destinatu a acoperi datori'a flotanta, guvernulu Mariei Tele l'a realizatu in tiéra prin fortiele ei proprie, și acést'a in momente forte critice. Acestu faptu a probatu ca Romani'a are resurse și vitalitate și ca publiculu are incredere in ea, și in adeveru statulu nostru a platitu și va plati totu-dé-un'a justele și adeveratele sele datorii. Cu acést'a ocaziune dara, senatul nu se póte opri de a esprima Mariei Tele intim'a convictiune ce are ca guvernulu, prin bun'a administratiune a financelor și cu ajutorulu legiloru financiare, ce i s'a promis a i se presentá, va sci a feri tiér'a pre viitoriu de o noua datoria flotanta.

Agricultur'a fiindu principalulu isvoru alu avutiiei nóstre, asceptámu cu nerabdare sa vedemu tiér'a indiestrata cu institutiunea de creditu fonciaru, anuciata prin ultimulu mesagiu alu Mariei Tele, și cá urmare a desvoltării nóstre materiale, resolvarea importantei cestiuni a căilor ferate va face obiectulu celei mai mari și mai patriotice sollicitudini a senatului.

In privinti'a armatei, senatul, privindu in ea asigurarea respectului legiloru, institutiunilor și dreptariloru tierei, este mándru a o vedea desvoltându-se și este gat'a a dá guvernulu Mariei Tele, in limitele midiolóceloru nóstre financiare, totu concursulu seu, spre a îndreptá lacunele ce esperinti'a va fi doveditu in legea ei organica din 1868.

Senatul ascepta cu nerabdare cá sa i se presente de guvernulu Mariei Tele o lege prin care sa se reguleze organizatiunea bisericiei nóstre precum și positiunea clerului, chiamatu a inrodaciua in inim'a poporului bine-facátorele principie ale religiunei nóstre, preum și legile necesarie cá instructiunea publica sa fia o adeverata lumina in contr'a eroriloru și ideelor sub-versive.

Senatul a veditu cu multiamire conventiunile ce i s'a anuciatu ca s'au mai incheiatu cu Russi'a, Austro-Ungari'a și Serbi'a. Elu nu póte de cátu sa se felicite de câte ori i se da ocaziune de a vedea ca, prin asemenea conventiune, Romani'a se pune in strensa legatura de interese și amicitia cu poterile garante vecine și cu statele limitrofe, și spera ca înalt'a Porta și cele-lalte poteri garante voru avea și in viitoriu pentru statulu românú aceeasi sollicitudine ce au avutu până acum.

Tiér'a ve iubesc, Maria Vóstra, și are lóta increderea in August'a Vóstra persóna ca veti conduce-o pre calea adeveratului progresu și a prosperitatiiei.

Sa traiesci Mari'a Tea, sa traiésca Mari'a Sea Dómni'a și principés'a Mari'a!

Se traiésca Romani'a!

Responsul Domnitorului.

„Domnule presiedinte,
„Domniloru senatori,
„Inaltulu corpu ce representati, fidelo continuatoriu alu traditiuniloru sele, a capetatu drepturi necontestabili la recunoscinti'a tierei.

„Spriginulu patrioticu ce ati datu, in lóte ocaziunile, silintieloru guvernulu meu, garantéza asigurările ce prometeti pentru viitoriu.

„Simtu o viua multiamire, dloru senatori, vedindu bunele esemple ce dati dvóstra cari, mai multu de cátu ori-cine, sunteti chiamati a contribui pentru intarirea institutiuniloru nóstre. D-vóstra ajutati de esperinti'a trecutului, sustienuti de preceptele religiunei, veti sci totu-d'au'n'a a dá prudente consilie guvernului meu.

„Unapimitatea cu care senatul au inaguratu lucrările sele, constata, in modulu celu mai evidentu, ca esista in adeveru armonia între poterile statului, fericirea Romaniei depinde dela mantinerea acestei armonie.

„Nestabilitatea poterei este o caosa permanente de desordine și o adeverata pedeca pentru realizarea binelui publicu.

„Fiti bine incredintiati, domniloru, ca numai astu-feliu se va atinge marele scopu la care are dreptu a aspira natiunea, dupa alátea lupte infructuose prin cari a trecut.

„Primiti, dloru senatori, multiamirile mele pentru concursulu patrioticu ce prometeti guvernulu meu; reinoescu, cu acést'a ocaziune, și din partea Dómnei, espressionea simtiemintelor de gratitudine pentru devotamentulu ce ertati cátra noi.“

Responsul la adres'a deputatiloru.

„Domnule presiedinte,
„Domnitoru deputati,
„Ve multiamescu de urările și asigurările ce mi dati.

Concursulu dvóstra eficace, sustienutu prin probe pipaito și prin votarea unanima a adresei, devine din di in di o fortia reale de care avea neaperata nevoia guvernulu meu pentru a merge cu incredere și barbatia pre drumulu ce si-a trasu.

„Se vede, domniloru, ca toti ómenii de bine, cari suntu marea majoritate a natiunei, si-au datu mán'a pentru a departá spiritulu discordiei dintre noi și a asigurá adeverata libertate, care este bas'a ori-cárei ordine durabile a societátiei.

„D-vóstra ati intielesu, domniloru deputati, ca nimicu nu se póte fondá fára unu acordu perfectu între poterile statului și ca luptele passionate și disensiunile conduceau tiér'a la peire.

„Amu lóta convictiunea ca, prin constant'a d-vóstra vointia de a lucrá la binele și numai la binele comunu, se va consolidá viitorulu Romaniei. Guvernulu meu se va aplicá necontenitu de a ascultá vointia reprezentantiloru natiunei, iéra d-vóstra cari aveti o asiá mare parte la conducerea afaceriloru tierei, nu veti incetá, sum convinsu, unu singuru momentu de a meritá a ei recunoscinti'a pentru marile interese ce a incredintiatu respunderei d-vóstre.

„Petrunsu de sacr'a datoria ce amu de a veghiá la destinele patriei nóstre, tóte eugetările și fortiele mele voru fi totu-dé-un'a conduse numai pentru fericirea ei.

Inea odata, domniloru deputati, ve multiamescu și din partea Dómnei pentru afectósele simtieminte de devotamentu ce ne manifestati.“

Anunciu.

La oficiulu comunulu din Vale se afla o vaca cam de vr'o 7 ani de betránu de o statura mica, veneta in peru, gasita pre otarulu comunei fára stápanu. —

Pagubasiulu adeveratu se póte insinuá la oficiulu comunulu, dela care si-o póte primi pre lángá o rebonificare pána in diu'a de 18 Decemvrie 1871 c. n.

In casulu neafárei stápanului, vac'a se va vinde in 18 Decemvrie 1871. c. n. prin licitatiune in tergulu Selistei. —

Vale, in 30 Novembre 1871.

Nicolau Resoiu,
Antiste comunulu.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a elementara din parochi'a opidului Berthanu de religiunea gr. or. se scrie concursu.

Emolumentele suntu:

1. Léfa fipsata din alodiu 100 fl. v. a.
2. Câte 30 xr. dela parinti prunciloru umblatori la scól'a.

3. Cuartiru liberu și 4 stângini lemne din care se incaldiesee scól'a.

Doritorii de a ocupá acéstu postu au a-si asterne petitiunile loru la subscrisulu pána in 1 Decembre 1871 st. v. dovedindu ca suntu de religiunea gr. or. cu portare buna — și ca suntu pedagogi absoluti.

Siarosiu, 10 Nov. 1871.

(3—3) Dionisiu Chendi,
protopopu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei invetiatoresci la scól'a confessionala gr. or. din Pianulu de susu Inspectoratulu scolaru districtuale alu Sebesului cu léfa anualá de 320 fl. v. a. cuartiru și lemne de incalditu se escrie concursu pána la finea lui Novembre 1871.

Doritorii de a ocupá mentionat'a statiune, au a-si adresá cererile instruate cu documentele provedute, in „Statutul organicu“ și ca suntu cantáreti boni susu-numitei inspectiuni pána la terminulu pusu.

Pianulu de susu in 8 Nov. 1871.
(3—3) Comitetulu parochiale.

Ad. nr. pp. 223—1671.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu preotiescu la parochi'a romána gr. or. Butene din protopresbiteratulu Clusului, se escria concursu pána in 6 Decembre a. c. pentru acestu postu. —

Cu acestu postu preotiescu este impreunatu urmatoriu venitulu anualu:

a) Cas'a parochiala cu gradina de legumi, și pomi de 950 orgii □. și edificiele agronomice. —

b) 5. jugere și 770. orgii cuadrate, locu aratoriu, — și 3 jugere 520 orgii cuadrate — fenatiu, precum și in limitele (hotarulu) Retihetei locu de 4. cara de fenu. —

c) Dela 100. fumuri câte 10 copuri (1/2. mertia mare) de bucate, și câte o di (claca) cu palm'a. —

d.) Stól'a usuata — și acum de nou prin sinodulu parochialu statorita. —

Doritorii a ocupá acestu postu preotiescu, suntu potiti a-si adresá concursele sele, in sensulu statutului organicu §. 3 bine instruate cátra sinodulu parochialu, și ale tramite subscrisului pána in 1. a Decembre, cá in 6 negresitu se póta urmá alegerea.

Clusiu 5. Novembre 1871.

In contielegere cu comitetulu parochialu. —
V. Rosiescu,
3—3 prot. românú gr. or.

Edictu.

Ioann'a nasc. Flórea din Tilise'a, sub datulu de astadi au incaminatu la forulu matrimoniale subscrisu procesu divortiale asupr'a barbatului ei Vasiliu Iuga totu din Tilisce'a scaun. Saliscei. Deci fiindu ca numitulu barbatu absentéza din loculu nascerei sele și din patria de siepte ani și nu se scie loculu aflárei lui, acelasi se indetoreza prin acést'a, cá in terminu de unu anu sa se infatisiezo inaintea acestui foru matrimoniale, pentru ca la din contra, si fára de elu se voru otári cele de lege prescise.

Sabiú, 1 Octobre 1871.

Forulu matrimoniale gr. res. alu tract.
(3—3) protop. alu Sabiului I.

Ad. nr. 160 ex 1871.

Citatiune edictale.

Elisabel'a Miklosiu alias Magyar carea de mai multu tempu e paresitu cu necredinti'a pre legiutulu ei sociu Avraamu Schiopu, ambú de religiunea ort. orient. din Merchiasia, nesciundu-se loculu ubicatiunei sele, — se citéza prin acést'a, cá, in terminu de unu anu de dile dela datulu escrierei acestui edictu, sa se infaciesie die la subscrisulu scaunu ppscú, cáci la din contra, si in absentia densci se va pertractá si decide — pre bas'a S.S. canóne ale bisericiei nóstre ort. res. — procesulu divortiale incaminatu asupr'a-i de barbatulu ei.

Cati'a 16 Septembre 1871.

Scaunulu ppscú gr. orient. alu Cohalmului,
cá foru matrimoniale.

Nicolau D. Mircea,
Adm. prot.